

TEKST: JULIE LANDRIEU • FOTOGRAFIE: KATJA ROLVINK

De Poedertoren over:

Paarden zelf laten kiezen

De Poedertoren is een verhaal dat je graag vertelt. Een hobby die je gepassioneerd beleeft, laten uitgroeien tot je beroep is een wens die velen koesteren. In de groene regio rond Herselt baten Linda Rillaerts en Rudy Van de Sompele een paardenpension uit, waar ze vertrekken vanuit het standpunt van het paard. “Wat je ziet op de Poedertoren is het ‘bewegingspension’. De paarden lopen in een flinke kudde bij elkaar, ze beschikken over verschillende drinkplaatsen, groepschuilstallen en her en der verharde stukken waar ze kunnen eten.”

Iedereen die zijn paard bij De Poedertoren heeft staan rijdt bitloos en is verplicht zijn paard zonder ijzers te laten staan.

Linda vertelt: “In de zomer zetten we verspreid over ons domein verschillende weides open en kunnen ze zelf zoeken waar ze willen eten. Elke dag opnieuw moeten ze zichzelf de vraag stellen: waar is ons eten vandaag te vinden? Zo geven we de paarden op de Poedertoren de kans om hun natuurlijke behoefte aan beweging uit te leven en is er veel meer sociale interactie.”

In het begin stonden Linda en Rudy's eigen paarden op stal en waren ze erg fragiel. “We hebben ze toen buiten op de wei gezet en ze zelf laten kiezen met enkele stallen ter beschikking. Dat ging heel vlot en sindsdien zijn ze ook niet meer ziek geweest. Ook de hoeven zijn duidelijk veel sterker geworden. Stilletjes aan zijn we dit ook gaan aanbieden aan onze klanten. Meer en meer eigenaars zien het voordeel in van het bewegingspension. De paarden zijn rustiger, meer volwassen, schrikken minder vaak en zijn ook opener naar de mensen toe”, stelt Linda. Rudy treedt nog enkele andere voordelen bij: “Je hebt geen stalondeugden, ze gaan niet weven of luchtzuigen. Het is ook leuk om te zien dat ze zoveel met elkaar spelen. Een nadeel is dat ze elkaar af en toe trappen of bijten. Gelukkig dragen de paarden hier geen ijzers, dus blijft de schade steeds beperkt.”

Rudy en Linda willen de paarden zoveel mogelijk paard laten.

Samen nieuwsgierig zijn.

Naar één kudde

Eerst hadden ze enkele kleine kuddes op weides naast elkaar, waar de paarden dagelijks water en hooi kregen en ze samenleefden. Het contact met de paarden bleef dan ook alleen beperkt tot het voeren en water geven, want het werk was vrij arbeidsintensief. “En toen hebben de paarden op een dag zelf eens beslist dat ze heel graag bij elkaar stonden”, lacht Linda. Dat werkte eigenlijk wel goed en het koppel besliste om ze samen te zetten en enkele paarden erbij te kopen. Ondertussen is de kudde uitgegroeid tot een kleine veertig paarden. “We zijn de weides nu terug aan het aanpassen naar grotere oppervlaktes. We hebben nu twaalf hectare aaneengesloten, verbonden met een breed gangpad van acht meter. Die zijn altijd open voor de paarden, net zoals de paddock en een weide met bergen zand waar ze op kunnen spelen. Zeker in de winter trekken ze daar naartoe om te spelen en op de bergen te zonnen .

Bewegingspension

Een stalling met zulke grote oppervlakten noemen ze een bewegingspension. Het is bedoeld om het paard zoveel mogelijk paard te laten zijn en tegemoet te komen aan zijn natuurlijke behoefte om te bewegen. Onderbouwd wetenschappelijk onderzoek wees uit dat wilde paarden per dag gemakkelijk zo’n twintig à dertig kilometer afleggen. Ze zijn namelijk voortdurend op zoek naar voedsel. Op de Poedertoren staan er verschillende waterbakken en liggen hooibalen verspreid over de verschillende weides, zodat de paarden wel moe-

ten bewegen. En omdat ze in een grote kudde leven is er ook veel meer sociaal contact, wat ze broodnodig hebben.

Naar de ruiter toe vraagt het natuurlijk wel meer inspanning. “Soms staan ze helemaal achteraan in de wei of aan de andere kant, hier moet je af en toe je paard eens zoeken”, lacht Linda. Het vraagt iets meer tijd dan je paard even uit de box halen en opzadelen. “Ze hangen soms vol modder door te rollen in het zand, het is hier de ruiter moet zich aanpassen. Hij moet hem echt verzorgen, wat eigenlijk normaal is.”

Mede door deze stallingsmethode worden hoefijzers niet aanvaard. “Het hoeft ook niet. Paarden zijn beter af zonder ijzers. Ze wennen en passen zich aan de omstandigheden aan. Daarom hebben we stukken weides verhard met keien, omdat ze gewoon zijn om op zo’n ondergrond te lopen”, legt Linda uit. “Ghost bijvoorbeeld, heeft enorm veel problemen: hij heeft een barst door de kroon van zijn hoef en is afgeschreven door verschillende hoefsmiden. Onlangs is hij als laatste kans bij ons terechtgekomen en wij zijn hem zelf beginnen verzorgen met onze hoefsmid en onze zelfgemaakte producten.” Ondertussen begint de barst, door dagelijks smeren, stilletjes aan te genezen. “De eerste centimeter rond de kroonrand is al volledig toegegroeid. En voor alle duidelijkheid: dat probleem werd gecreëerd door het dragen van hoefijzers. Volgende zomer zal Ghost al veel beter zijn”, verwacht Linda.

De mensen die hier komen kijken, zijn sowieso al overtuigd of staan open voor het meer natuurlijk houden van paarden, stelt ze nog. “In het begin moet je als ruiter natuurlijk aanvaarden dat er een overgangperiode is.

Natuurlijk zalven en kruiden

Alhoewel een ziek paard maar erg weinig voorkomt op de Poedertoren – koliek kennen ze hier niet – ontwikkelden ze verschillende kruiden en zalfjes op natuurlijke basis met tijm, lavendel, sint-janskruid en nog vele andere kruiden. “Heeft een paard ademhalingsproblemen, dan werken we bijvoorbeeld eerst met thee. We proberen antibiotica en cortisonen te vermijden.” Ook Isobetadine gebruiken ze niet, want dat tast tevens de goede bacteriën aan. Zalfjes dienen voornamelijk om wonden te verzorgen. “Het gebeurt al eens als ze met elkaar spelen, dat ze zich bezeren. Dan mag de wond niet ontsteken en zorgen we dat het mooi geneest zonder litteken. We werken ook met honingzalf en oliën, in samenwerking met een imker in de buurt.” Als je een paard hebt met problemen, kun je de producten zelfs eerst eens komen uittesten.

Vedette

Aangekomen op de weides, toont Linda Vedette. “Zij is een Ferrari, ik heb nog nooit een paard zoals haar meegemaakt. Ze is zo gevoelig, snel, sterk en slim.” “Daar kun je niet mee rijden, die laat zich rijden”, valt Rudy haar bij. “Als ze geen respect heeft voor de ruiter is het over en uit. Daar kunnen maar twee of drie mensen mee rijden.” “Trailerladen? Ze brak hem gewoon af”, vervolgt Linda. “Niet even steigeren of ambetant zijn, maar uren voet bij stuk houden. Vedette komt uit een klassieke dressuurstal, waar ze uiteindelijk werd verkocht via de verzekering om toch een deel van haar

waarde te kunnen recupereren. Gelukkig is ze dankzij haar mooie uiterlijk en fantastische gangen niet in het slachthuis geëindigd. We hebben haar ontdekt in een manege waar ze te koop stond: ze werd dat jaar al vijf keer doorverkocht aan verschillende eigenaars die haar onmiddellijk hebben teruggestuurd of verder verkocht.” Met de handen in het haar zochten Rudy en Linda naar een oplossing om te kunnen communiceren met Vedette. En dat was het begin van het bitloos rijden op de Poedertoren. “We zochten naar allerlei manieren om haar te kalmeren, haar vertrouwen te winnen, om op een respectvolle manier met haar om te gaan en zijn toen intensief begonnen met grondwerk. Mensen onderschatten grondwerk echt. We hebben er met haar heel veel door bereikt, zowel in de piste als erbuiten.” Zo maakte natural horsemanship stilletjes zijn intrede op de Poedertoren. “En zo hebben we het bitloos rijden leren kennen”, stelt Rudy. “Vedette werd kalmer. Ze bleef nog een hele tijd naar het bit zoeken. Kauwen, kwijlen, op haar eigen tanden bijten eigenlijk, nog altijd op zoek naar dat bit om het vast te nemen in haar mond en te blokkeren. En om de ruiter uit evenwicht te trekken, maar dat lukte niet meer”, lacht Linda. De bitloze optomingen die ze in de winkels troffen, vonden ze vrij scherp inwerken. “Dus hebben we zelf een hoofdstel ontworpen in kwaliteitsleder met een zachte neusriem. “En dan begonnen we bij alle paarden bitloos te rijden en dat werkt vandaag nog steeds perfect. Al onze lessen voor zowel jong als oud, ervaren als onervaren en al onze begeleide buitenritten zijn honderd procent bit- en ijzerloos!”

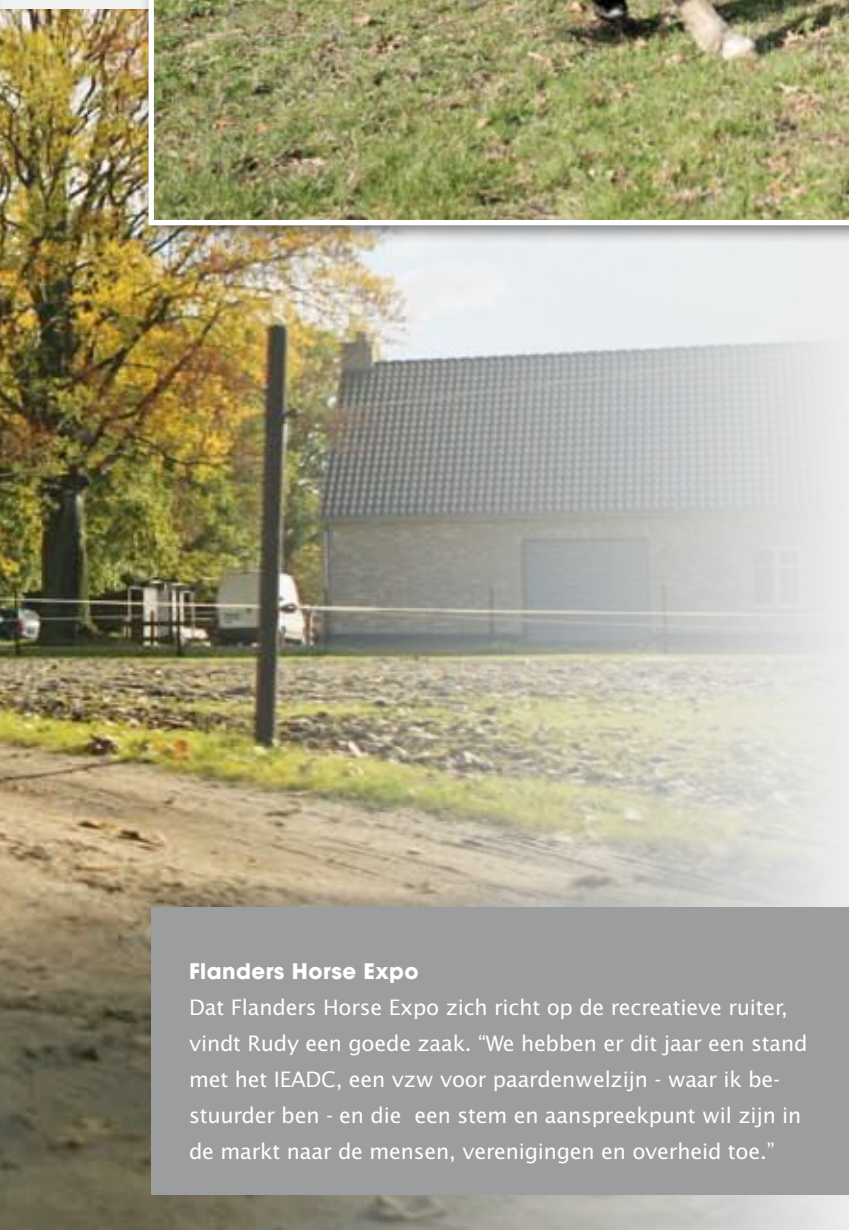

De eigenaren moeten nu soms wel een eindje wandelen voor ze hun paard hebben gevonden.

Lekker samen spelen in de wei.

Flanders Horse Expo

Dat Flanders Horse Expo zich richt op de recreatieve ruiter, vindt Rudy een goede zaak. "We hebben er dit jaar een stand met het IEADC, een vzw voor paardenwelzijn - waar ik bestuurder ben - en die een stem en aanspreekpunt wil zijn in de markt naar de mensen, verenigingen en overheid toe."

Natuurlijk beginnen

Natuurlijk paarden houden kent verschillende elementen, maar hoe doe je het goed? "Door een paard echt paard laten zijn", meent Rudy sterk. "Het paard de keuze laten wanneer ze willen schuilen en eten. In de zomer staan ze allemaal mooi op een rijtje in de stal en in de winter wordt de stal zelfs niet gebruikt, behalve als er veel wind en regen is", vervolgt Linda. "Geef paarden keuzes in de mate van het mogelijke. Sluit ze niet op in een stalletje van drie op drie, want dat is net hetzelfde als een mens de ganse dag in een wc zetten!"

Demodag

De Poedertoren organiseert elk jaar een demodag 'In the spirit of nature', wat elk jaar steeds meer mensen trekt. Het doel van die dag is om mensen te laten zien dat - wanneer je op een respectvolle manier omgaat met paarden - je ook bijzonder veel kunt bereiken. Dit jaar kwamen er ook veel mensen uit de klassieke wereld over de vloer, uit alle disciplines. "We merken in elk geval dat er veel interesse is naar het bitloos paardrijden, naast ons bewegingspension: ons stokpaardje", aldus Linda.

Op de Poedertoren kun je ook deelnemen aan trektochten te paard, zowel voor de onervaren als ervaren ruiters, zodat je op een leuke manier kunt kennismaken met bit- en ijzerloos paardrijden. Rudy en Linda plannen voor 2011 de eerste workshops en in de zomer kampen voor kinderen en volwassenen met of zonder eigen paarden om de overgang te maken naar bitloos. "De bedoeling is om zoveel mogelijk ruiters de omschakeling te laten maken naar bitloos en ijzervrij." ■